

f. eks. solgt i 1966 for 25.000 kr., bliver opgørelsen således:

Anskaffelsessum.....	50.000 kr.
Maksimalbeløb for afskrivninger.....	35.000 -
<hr/>	
Ikke afskrivningsberettiget del af anskaffelsessummen.....	15.000 kr.
Anskaffelsessum ÷ afskrivninger.....	43.000 kr.
Salgssum.....	25.000 -
<hr/>	
Tab.....	18.000 -
Fradragsberettiget del af tabet...	3.000 kr.

2) Lovforslagets bestemmelser om driftsmidler, der både anvendes erhvervsmæssigt og privat (ændringsforslagene til afskrivningslovens §§ 8-10), er udarbejdet efter tilsvarende retningslinjer som de foran omtalte bestemmelser.

De gældende regler om disse såkaldte „blandede driftsmidler“ findes i afskrivningslovens afsnit II. I praksis er det så godt som udelukkende delvis erhvervsmæssigt anvendte automobiler, der omfattes af disse regler. Også her er det den fulde anskaffelsessum for driftsmidlet, der danner udgangspunkt for afskrivningerne; men ved indkomstopgørelsen kan den skattepligtige dog kun fradrage den del af afskrivningerne, som forholdsmæssigt svarer til den erhvervsmæssige anvendelse.

I øvrigt er der nogle tekniske forskelle fra reglerne i afsnit I: De blandede driftsmidler afskrives vel efter saldometoden, men sådan at hvert driftsmiddel afskrives for sig. Fortjenester eller tab ved afhændelse af blandede driftsmidler tages i betragtning ved indkomstopgørelsen for afhændelsesåret. Det er kun den del af fortjenesten eller tabet, der svarer til den erhvervsmæssige anvendelse, som man henholdsvis beskatter eller tillader fratrukket. Med denne begrænsning er det hele tabet, der kan fradrages.

Ifølge forslaget begrænses den afskrivningsberettigede del af anskaffelsessummen til 35.000 kr. på tilsvarende måde som for de automobiler, ejeren udelukkende anvender erhvervsmæssigt. Der er endvidere medtaget en regel om en tilsvarende begrænsning af det tab ved afhændelse, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen. Den højeste tilladte afskrivningsprocent foreslås også her nedsat til 20.

B. Forslaget til ændringer i afskrivningslovens § 22 indebærer en stramning af reglerne om, hvor hurtigt erhververen af *ældre driftsbygninger* kan afskrive disse.

Efter de gældende regler afskrives afskrivnings-

berettigede bygninger samt særlige installationer i bygninger over deres antagelige levealder. Når en ældre bygning skifter ejer, kan erhververen afskrive erhvervessummen for bygningen over den del af den oprindelig ansatte levealder, som er tilbage på det tidspunkt, da han overtager bygningen. Hvis der er mindre end 10 år tilbage af den oprindelig anslåede levealder, skal han ifølge afskrivningslovens § 22, stk. 1, næstsidste og sidste pkt., afskrive sin købesum over 10 år. Det samme gælder, hvis den oprindelig anslåede levealder er udløbet. § 22, stk. 2, indeholder tilsvarende regler om afskrivning af forbedringsudgifter.

De gældende regler kan belyses ved følgende *eksempel*:

En driftsbygning har en oprindelig anslået levealder på 80 år; den er opført i 1890.

Bygningen skifter ejer i 1965, altså på et tidspunkt, da der er 5 år tilbage af den oprindelig anslåede levealder. Efter de gældende regler kan erhververen afskrive erhvervessummen over 10 år. Det gælder, selv om det viser sig, at bygningen er anvendelig i mere end 10 år. Erhververen har dog tillige adgang til at foretage ekstraafskrivning efter de særlige regler i lovens §§ 26-28. Benytter han sig af dette, kan han få bygningen afskrevet fuldt ud over 6 år.

Efter forslaget skal almindelige afskrivninger på bygningen foretages over 20 år, når den resterende levealder er mindre end 20 år eller helt udløbet. Benytter erhververen sig tillige af reglerne om ekstraafskrivning, kan han efter forslaget få bygningen afskrevet fuldt ud over 12 år.

Det bemærkes, at de foreslåede ændringer også vil finde anvendelse ved afskrivningen af særlige installationer i en bygning, når denne skifter ejer, og der er mindre end 20 år tilbage af den oprindelig anslåede levealder for installationen.

C. Endelig indeholder lovforslaget nogle ændringer, der væsentligst har redaktionel karakter. Ændringsforslaget i § 1, nr. 9, tilsigter at bringe formuleringen af rentebestemmelsen i lovens § 28, stk. 3, i overensstemmelse med lignende bestemmelser andetsteds i skattelovgivningen.

D. Ifølge lovforslagets § 2 skal de ændrede afskrivningsregler finde anvendelse med hensyn til aktiver, der er anskaffet den 1. januar 1965 eller senere. I de hyppigst forekommende tilfælde, hvor den skattepligtige har kalenderåret som indkomstår, medfører det den praktiske fordel, at alle anskaffelser inden for samme indkomstår skal afskrives efter ensartede regler.